

ПЛАСТУН SCOUT

ІНСТРУКТИВНО - РОЗВАГОВИЙ ЧАСОПИС УКРАЇНСЬКИХ ПЛАСТУНІВ
UKRAINIAN MONTHLY FOR BOY-SCOUTS

Березень, 1946.

УВАГА!!!
 Пановний читачу,
 це число є відміною
 числа **3**
 Нажаль чортин
 друкарський
 перекинув у
 ньому стор.
 45 й 44.а за -
 мість ст.38 -41
 додав 4 сторінки
 гумору

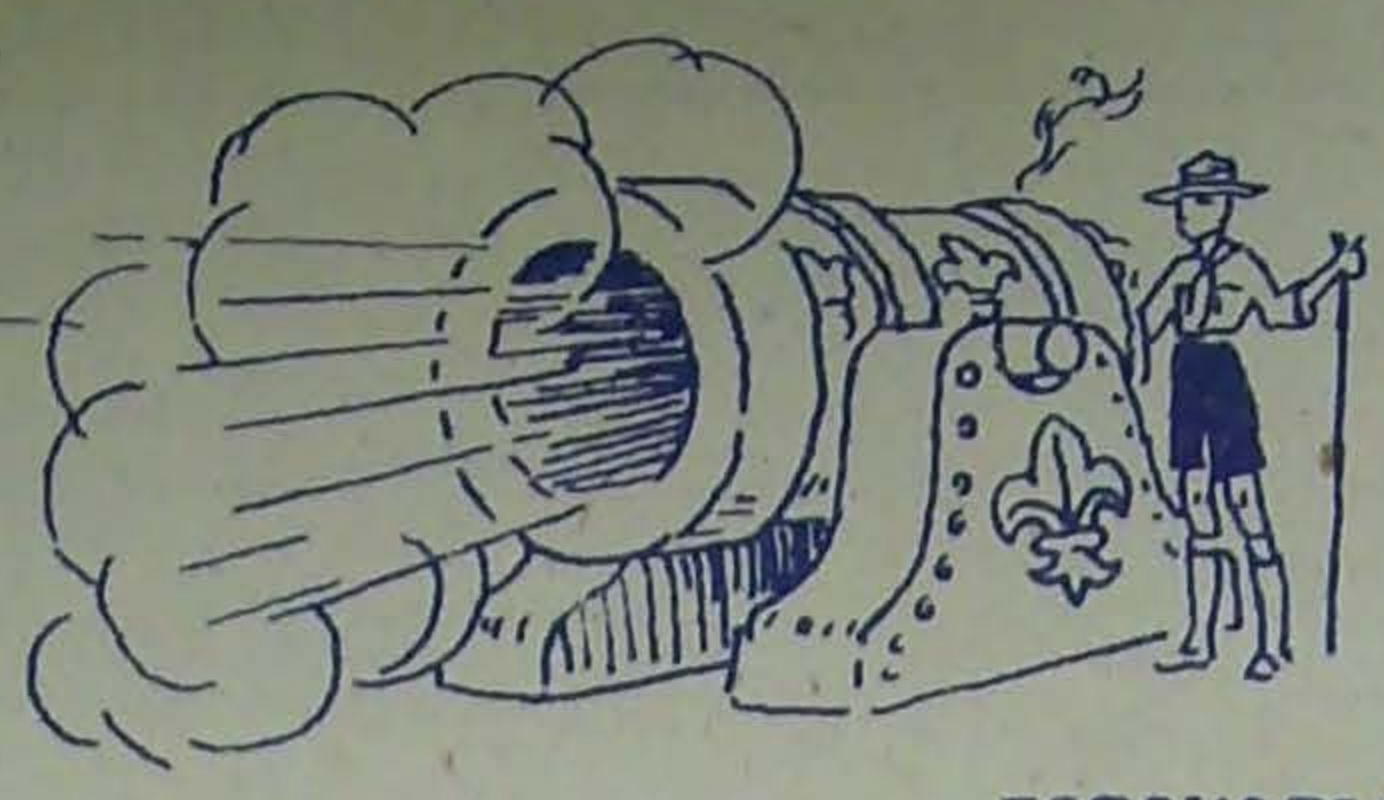

В найближчих днях ви-
йде в світ альбом ка-
рікатур з пластового
життя "ПЛАСТУН СМІТЬ-
СЯ". Тексти укр. польсь-
кі, естонські, латиські
та литовські. Добрий да-
рунок вашим скаутським
братом згаданих націо-
нальностей.

Замовлення слати на ад-
ресу Адміністрації "ПЛА-
СТУНА", Сомме Касерне,
Авгсбург.

Скаутинг в Америці-USA;

ним школи є скаутинг. Сила вчительок веде великі відділи зложені лише з учениць їхніх клас й тішаться з того, як в скаутських домівках та на прогулянках діти з ними зближуються. Це потім дуже

допомагає їм при навчанні. Особливо директори приватних шкіл дбають про те, щоб учителі мали при школі свої відділи. Зрозуміло, що школи при тім дбають, щоб при них були гарні й гігієнічні скаутські домівки, а залі цілої школи є до диспозиції для всіх скаутських імпрез.

Церкви, яких в Америці дуже багато, та які між собою конкурують, навипередки силкуються притягнути до себе дітей своїх прихожан. Тому піклуються, щоб при парафії були добрі скаутські провідники, вигідні домівки та грища, допомагають бідним дітям пошити однострій, коротко кажучи, всіма силами стараються, щоб скаутський відділ стояв якнайліпше.

Видатно допомагає скаутингу і вся громадскість з парламентом на чолі. Міста будують по парках великі адміністративні будівлі-в них не забувають про скаутські домівки. Щоденна преса звертає на рух особливо увагу. Ілюстровані журнали систематично приносять фотографії з скаутського життя. В кіно, в тій частині програми, де реєструються події дня, глядач постійно бачить щось із діяльності скаутів. Передові громадські діячі стають на чолі руху, і-що саме важливе, дійсно в нім працюють. Науковці підтримують рух своїм авторитетом. Заможні громадяни дарують ґрунти з лісами для постійних таборів.

Фінансово почувать себе скаути дуже добре. Дістають допомоги з офіційних джерел, напівофіційних і від приватних осіб. Рокфелерова Акція сама дає річно на організацію сотні тисяч доларів.

Майже на всіх університетах читаються лекції про скаутинг а студентам /докінчення на ст.50./

Як кожна міжнародна організація, так і пласт-скаутинг не у всіх країнах однаковий. Кожен народ дає скаутингу щось особливого зі свого національного характеру. В рисах скаутингу поодиноких країн відзеркалюються риси характеру даного народу. Ця дійсність чи не найбільше відчувається в скаутингу американському.

Скаутинг для хлопців був занесений з Англії до Америки р.1909, а дівочий на три роки пізніше. З малих початків розрослиось обидва руди до величезних розмірів:нині налічують хлопці до 2.000.000 членів, а дівчата понад 1.000.000.

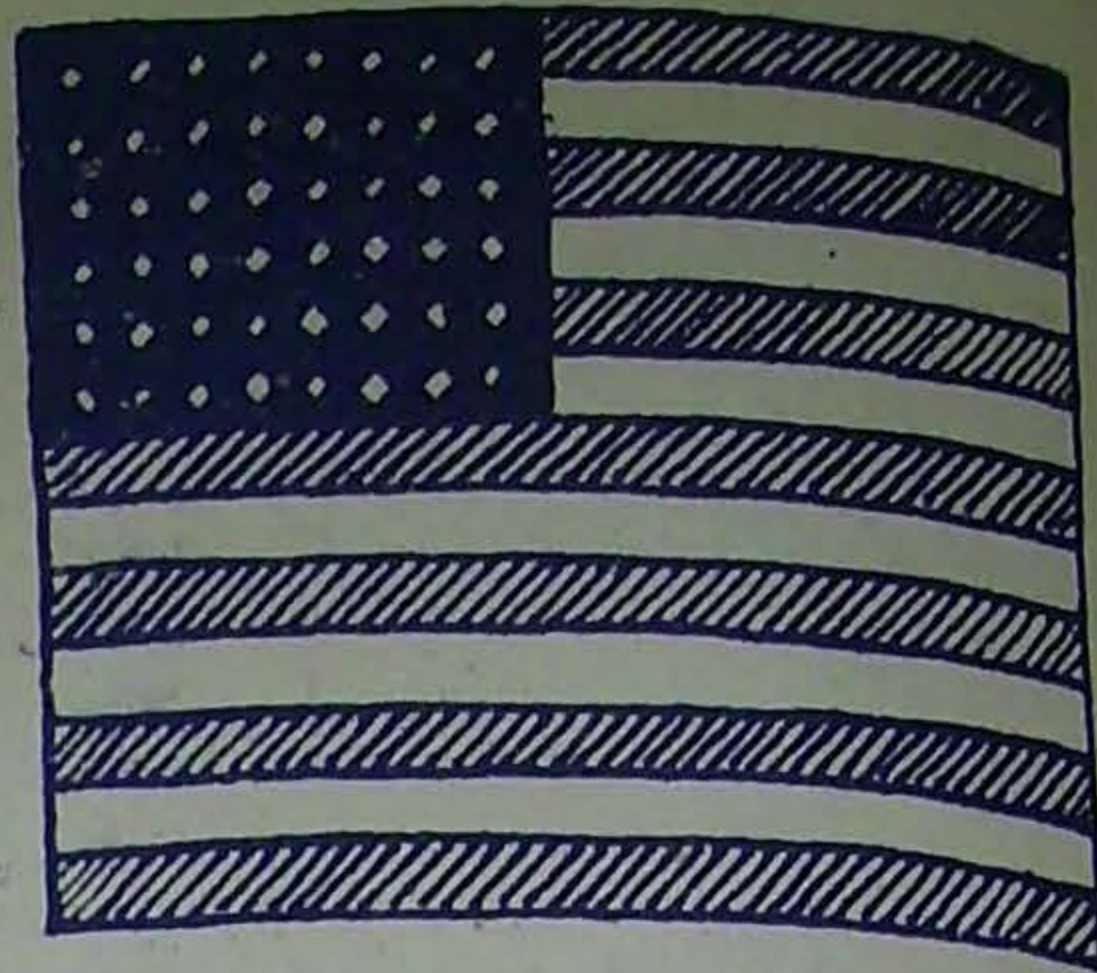
Які причини такого великого успіху скаутингу в американського народу? Передовсім, американські родичі сприяють скаутингу. Бажають собі, щоб їхні діти виховувались до самостійності, й зрозуміли, що під батьківським крилом діти до самостійності не при звичаються.

Коли американський батько записує свою дитину в скаути, то він має певне довіря до пластових виховників і з вдячності за те, що вони піклуються його дитиною, допомагає гурткові й цілому рухові, як лише може. Батьків американських скаутів можна побачити на всіх скаутських імпрезах, вони цікавляться широким програмом, не скупляються з похвалою й піддають тим охоту до праці. В скаутських іграх, що ними вінчається кожна імпреза, беруть участь з таким самим захопленням, як і їхні діти, співають танцюють. Своєю вдячністю організації скаутський батько виявляє й матеріальною допомогою.

Після батьків велику заслугу в розвитку скаутингу мають школи та церкви. Учителі самі посилають дітей в скаутські гуртки, бо добре розуміють, яким корисним доповнен-

ГЕРБ та прапор USA

"The Flag of the United States of America" - це офіційна назва американського національного прапора. Коли він розвивається над вікном, зовуть його "The National Flag", коли долоче над рядами піхоти - "The Color", над головами кінноти - "The Standard".

ГЕРБ З.д.ш.А. - чорний орел з розпущеними крилами, з щитом на грудях. На щиті широка позема смуга синього кольору та шість червоних доземних смуг на срібному тлі. Над головою орла 13 зірок, що символізують 13 перших штатів /держав/, що розпочали р. 1775 повстання за незалежність. В дзьобі орел тримає стовжку з гаслом "E PLURIBUS UNUM", в правих пазурах оливкову гілячку /символ миру/, в лівих пучок стріл /символ боротьби/.

Вперше замалював він 2. січня 1776 р. над Головною Кватирою Вашингтона. Від мінімального різнився лише кількістю зірок на синьому тлі, бо виходячи від гасла "A Star for every State and a State for every Star", мав лише 13 зірок. Згодом, в міру того, як до федерації держав приступали нові штати, кількість зірок збільшувалася і 1912 року досягнуто мінімального числа - 48. Так як і українська Революція 1917 року в'яже кольори нашого прапора з символікою /блакитне небо над золотими ланами України/, вклали й творці американського державного прапора символічний зміст в його кольори: синій і білий символізують ШЕРІСТЬ замірів, ЧИСТОТУ слів над нами, червоний - це кольор крові мужів і жінок готових захищати життя і смерти в незломній вірності до своєї Батьківщини.

АМЕРИКАНСЬКА ПЛАСТОВА ВІДЗНАКА, як і відзнаки всіх народів, комбінує державний знак з символом світового братерства, приязні та громадськості - лілею. Дві зірки на горішніх бокових підступках символізують Вірність та Знання. Щиток під лілеєю з гаслом "BE PREPARED" /готуйся/ має кінці піднесені догори і своєю формою усміхнених уст нагадує, що "пластун завжди веселої гадки". Вузлики під відзнакою, як і вузол на пластовій хустині нагадує про щоденне дооре діло.

Бодвелл Коді

ДЕДКО З ЖИТТЯ СЛАВНОГО РОЗВІДЧИКА,
ПОЛКОВНИКА УІЛІАМА КОДИ.

ПУСТУН, З ЯКОГО ЩОСЬ БУДЕ.
Тоді, біля року 1853, малому Уіліямові Коді, по прозвищу Білеві Коді, було сім років.
Одної днини, коли він залишився на фермі сам, без батьків, до частогоку тихо підкрався Індієць. Він мав на думці вкрати привязаного біля воріт коня.
Біл це помітив й гукнув до нього, щоб коня не зачіпав, що кінь його. Але Індієць лише всміхнувся: як йому міг стати на перешкоді хлопчак, що не доріс ще йому й до пояса? Але хлопчак був холонокровний і мав відвагу дорослого муцини. Він підскочив до своєї рушниці, прицілився на Індіюця й наказав йому забіратися. Заскочений червоношкірий мусів підпорядкуватися наказові.
Згодом, коли Біли з цілою роди -

ною сидів у світлиці, почувся дикий вереск, брехання пса, загрозливе мурчання, галас боротьби та виклики болю.
Всі вибігли на двір. З загороду вдерлася пантера, але тут став їй на перешкоді Білів пес Турок, вірний приятель хлопчини.
Бій був жакхливий. Обидва звірі зачепилися в один клубок і ніхто не наважувався до них приступити. Біл побачивши, що його приятель тратить сили, не вагався, вхопив карабін, вибрав влучний мент й пострілом в голову забив пантеру на місці. Пустун з такою енергією не залишиться авичайною людиною.
Зрештою, не задовго після цього життя дало йому нагоду показати свої здібности.

ПЛАСТУН
МАНДРУЄ

КРАЇНОЮ ЗІРКА
ТА СМУГ

O beautiful for spacious skies,
For amber waves of grain,
For purple mountain majesties
Above the fruited plain!
America! America!
God shed his grace on thee
And crown thy good
With brotherhood
From sea to shining sea!

О любе небо чарівне
І нив пахучих злак,
І пурпур гір стримих, величких
Над золотом рівнин!
Америко! Америко!
Тебе бог ласкою,
добрим своїм зігріє,
Ти квітнем братиство світло
Між хвилями морів.
/Ієрема Г. Дадаренко/

"Країна суперлативів", "Країна Свободи", "Країна необмежених можливостей" - це все синоніми однієї з наймолодших держав світу, що не за цілих двісті років зуміла зрости зі загуминкової колонії в наліцину державу світу, в "Зданні Держави Північної Америки" - С.Д.Н.А. - Між двома океанами, Атлантичним і Тихим, розгорнулися терени США. Вздовж берегів, на смузі довжи 20.000 км, повиростили, опановуючи світову торгівлю, причали, верста на схід і захід, до Європи і Азії. Гирла величких рік відкривають широко шлях заморським пароплавам в глиб країни. Забувають європейські мандріви, коли дивляться на малу США /гл. задія окладника/ - бо це "Країна суперлативів". МІССІСІПІ, а а а д о в а річка світу зі своїми 6700 км втросе доща за дніпро. Зі своїми повноводними допливами, що з них найбільші МІССУРІ та ОГАЙО, охоплює Миссісіпі - сточище понад 3.250.000 км². На сході творить ГУДСОНОВА ЗАТКА, орамема найбільш будинками світу в приправена статуя Свободи, найбільше міста світу НЮ-ІОРК з 5.470.000 мешканців на площі 774 км² з передмістями понад 13.300.000 мешк. на площі 3.200 км². На північній бережжю провізається крізь гірські масиви КАСКАДОВАХ ГІР річка КОЛУМБІЯ, а на південній заході до КАЛІФОРНІЙСЬКОЇ ЗАТКИ степами в каньйонах плине КОМОРАД. Захід США від кордонів Канади до АБОС КІНЦІВ перетинають гірські хребти півн.-амер. КОРДІЛІЄРІВ /Каскадові гори, Сієра Невада, Рокі Маунтейнс або Гори Смілноті/ з стримими шпалами /до 4.410 м/, глибокими каньйонами, недоглядними високорізьми, солоними езерами та преріями. Тут, в недрах землі, розкинені багаті поклади заліза, чистого срібла,

Коли Білові було одинадцять років, помер в нього батько і залишив ферму дуже заборговану. Де взяти гроші?

Доля судила Білові допомогти цілій родині.

Американські крамарі Расел, Меджор та Вадель кілька років тому організували постачання товарів із Сен-Джозефу в Міссурі до Сакраменту в Каліфорнії, на віддалі 3000 км. Цей шлях покривали важкі фурґони запряжені волами. Цілими тижнями повзли каравани крамарів безконечними рівнинами Канзасу, непривітними горами Кольорада й Юти, по схилах Невади. Охорожали їх мужі - напів каубої, напів воляки. Але часто не доходили товари на місце призначення. Індію або бандити, "десперадос", нападали на них й не раз винищували цілі каравани.

Біл Коді запропонував свої послуги торговельному підприємству. Йому зі сміхом відмовили. Але він не здався. Настирливо добивався свого і його таки врешті прийняли.

ОДИНАДЦЯТИЛІТНІЙ КОРОЛЬ ПРЕРІЇ.

Так почалося для нього нове життя, що несло з собою багато небезпек та страждань, які клали великі вимоги на одинадцятилітнього хлопця. Та Біл швидко показав свої небуденні здібності.

Одної днини супроводив він транспорт худоби до табору ген. Джонстона біля Скалистого озера. Відділ став на відпочинок в місці, де на думку провідника транспорту не було Індію. Череду стерегла частина варті, решта каубоїв засіла в таборі Істи. Дехто відпочивав в тіні возів.

Раптом залунав постріл, а вслід за ним характерний рев-боевий крик Індію, і вслід за цим ватага кінотчиків чвалом близьилася до табору. Три вартіві, що стояли біля череди, були вбиті першими пострілами й налякана худоба кинулась в розтіч на всі боки. Всі мужі кинулись до рушниць й дощем куль зустріли напасників.

Індію відступили й чекали підмоги. Каубої, лежачи на землі, спостерігли, що зі всіх кінців прерії почали з'їждитися Індію приваблені стрільництвою. Хотіли й собі похизитися.

золота, срібла. Та не зважаючи на це гірська смуга, що проходить десяти-ма стовпами, є природним заповідником і зберегла свою первісну красу в дикість. Тут знаходяться в славнозвісних Блуостонських Національних Парку з гарячими мінеральними джерелами, гейзерами, чередами бізонів та іншого дикого звіра.

На протилежній кінці континенту пнуться шпиль АПАЛІЧІВ з невичерпальними покладами вугілля зосереджуючи довкола себе основу американської індустрії.

Між обома гірськими ланцюгами стелиться рівнина сточища Міссісіпі-дитища США. Нідень її охоплюють плантації тютюну, кукурузи та бавовни. Звідси походить половина світового збору бавовни, сім десятих світового збору кукурузи, а кожна третя цигарка, викурена на земній кулі приготувана з тутешнього тютюну.

Це природне середовище, серед якого виростили єдині держави північної Америки.

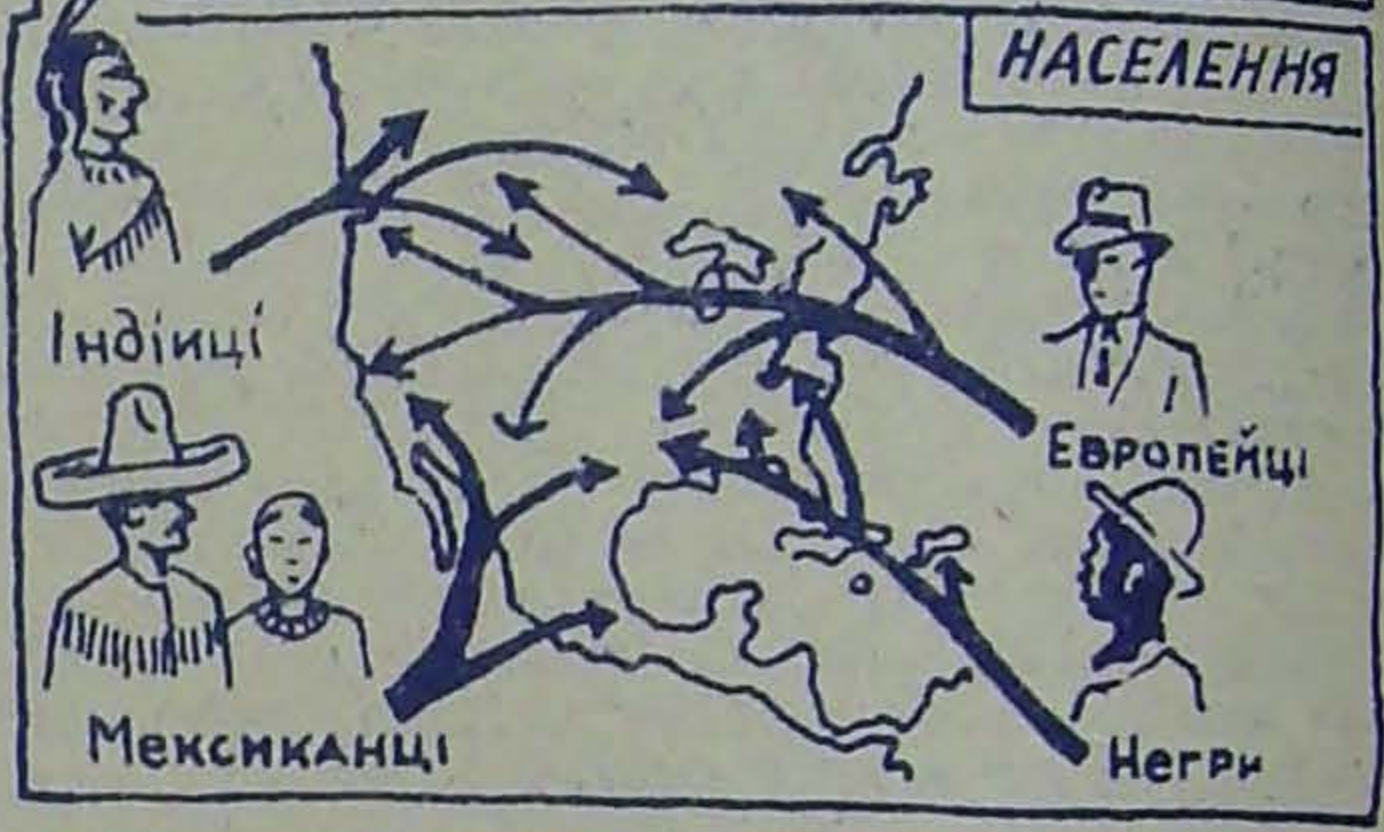
Коли на Україні, після золотих днів Київського Князівства литовсько-українська держава кровавилась під ударами орд Монголів-Татарів, коли Мартин Бєгама майстрував свій перший глобус відзначаючи на ній лише Європу, Азію та Африку, тоді - в 1492 році - про американський суходіл ніхто ще не мав уяви. Христофор Колумб лише в тім році вибрався в свою далекую мандрівку до Індії, що на ній натрапив на багатські острови, а згодом на узбережжя південної та центральної Америки з тим "відкрив Новий Світ", сам не усвідомлюючи собі цього факту.

Колумб відкрив властиво лише новий шлях до Америки. Першими європейцями, що причадили до берегів "Нового Світу" були Нормани. Ще р. 982 Крик Рауль /Рудий/ колонізував Ісланд та Гренландію, а син його Діаф-року 1000 з своїми мореплавцями перший доплив до Гелланду/територія Лабрадор/, Марканду /гірля Св. Лаврентія/ в Віклянд /нинішній Іудосон/ та позакладав там колонії. Але недовго в боротьбі з місцевими населеними покинули кінець цим першим виходам із Європи. Від р. 1347 припинилися майже норманів на американське узбережжя і Європа поволі забула про ці землі.

Нагадали про них знов 1388-1404 років венеціанські мандрівники Антоніо та Ніколяо Черчі, а на основі їхніх звідомлень, шукаючи шляху до Індії, установив перши Колумо. Східне узбережжя північної Америки першим обплив Джіованні Каботто /Від його імені походить термін "каботаж"-плавання вздовж берегів/, що від Нового Фаундленду доплив аж до Флориди. Саму Флориду відкрив р. 1512 Понс де Леон. На рік пізніше Пунс де Леон, пробившись пралісами Панами, перший побачив води Тихого Океану і ствердив, що між Європою в Індією лежить ще один континент-Америка. Назву цю адначе дано новому суходолові пізніше в честь італійського вченого Америго Вєспуччі, що перши досліджував американський континент. Неповороткі каравели і галєони відчалили від європейських берегів -остні очадухів з Португалії, Іспанії, Франції та Англії кинулося до Нового Світу.

В той час, як Французи в Іспанці відвідували Америку лишень з наміром там скоро розбагатіти і відтак вертали додому перші трійки оселі заснував англійський мореплавець Сер Вальтер Релі, а колонію назвав в честь королеви Єлизавети "Вірджінія"/Дівичево/.

Довжина	АМАЗОН	ПАРАНА	НІЛ	КОНГО	МІССІСІ	АНІПЬ
1000						
2000						
3000						
4000						
5000						
СТОИ-ЦЕ	2,400,000	1,000,000	900,000	1,200,000	1,200,000	1,700,000
КВ. МІЛІ	км²	км²	км²	км²	км²	км²

Дто хотів рятувати свій скальп, не смів вагатися. Треба було зробити пролом і пробитися крізь лави Індієців до річки. Її стрімкі береги були чудовою схованкою й твердинею проти ворогів. Зухвалий удар, й річку досягнули майже без відсічі Індієців, що були заскочені такою рішучістю. Ще до сумерків увесь відступ відбувся в повнім порядку й ворог мусів погодитися з тим, що на цей раз придбати пару лишніх скальпів не пощастить. Але Біл, одинадцятилітній хлопчина, втомлений боєвими операціями відстав від товаришів. І тут він раптом побачив на схилі перед собою голову з орлиними перами-Індієць в засідці. Лише мент-рушниця летить до плеча-постріл... червоношкірий, смертельно ранений, падає в річку.

ДИВНА ШКОЛА! ШАМПІОНАТ БІЛЕВОГО ПСА.

Тому що відносини родини Коди не покращали, Білева мати повликала його назад на ферму. Хоч і була вона горда, що її син вже так вславився, турбувало її, що він ще не бачив школи.

Дивна школа: колиба з грубих балок, камінні бри-

ли замість лавок і катедри. Дивний і учитель, що знав заледво трохи більше від своїх учнів.

Дивні й учні-зграя малих дикунів, що ганяли й борюкалися по хащах, приходили, коли їм забаглося і так само відходили. Не дивуйтеся, були це всі діти піонерів, що жили серед дикої природи, у вічній небезпеці, й батьки їхні мали обмаль часу на їхнє виховання. Біл в такому дикім середовищі почував себе зі своєю славою, як дома. Решта хлопчаків охоче його слухала -адже він був уже справжнім прерійним бійцем!

Одначе доводилося часто боротися із заздрістю старших хлопців, що не радо піддавалися його владі. Бунт, що поволі нарастив, спалахнув.

Почалося з того, що пес Турок, тем палкий і бойовий, котроїсь днини пошарпав собаку иншого хлопчаків. Той відшукав Біла й викликав його на двобій по закону прерії. Як причину наводив напад Білевого пса, а тому що його пес був побитий, уважав потрібним побити Біла.

Присутні хлопці стали в коло.

В наступних роках /1577-1600/ низка англійських мореплавців як Фробиєр, Джеймс Гудсон та дрек, шукаючи вимірного шляху до Індії, дослідила американське узбережжя як на атлантичній стороні, так і з боку Тихого океану, а мандрівники як Джеймс Керк /на Міссісіпі/, де Івон Ред Рівер /Гучінсон -пробралися в глибокі країни. Між тими східне узбережжя вкривалося все новими й новими колоніями.

Хто ж сди переселявся? В той час, як до південної Америки мандрували люди, що хотіли швидко розбагатити, грабували місцеве населення Мексика й Перу - до північної Америки йшли пекучі люди, які бажали зберегти своє релігійне чи політичне переконання. Вони готові були перенести всі труднощі колонізаторського життя й охоче бралися до важкої праці, аби лише зберегти свою людську гідність й свободу.

Так емігранти-католики з протестантської Англії заснували Меріленд /1634/, пуритани Массачузетс /1620/. Як бачимо, в Америку переселялися вольнодумні люди, так як в наше "дике поле" тікали з під чужої корони, так як в наше "дике поле" тікали з під чужої корони, так як в наше "дике поле" тікали з під чужої корони.

Колоністи оприч відваги відзначалися ще в пильності та працьовитості. Випаливали ліси, обертали цілину в родючі поля. Згодом купували та договорами зискували від Індіців нові землі й поширювали свої володіння. Так виникли далші колонії - Канектікат, Род Айленд, Нью Гемпшир, Делауваре й 1643 року створили Союз /Unit/ Нової Англії, що проіснувала 50 років. За цей час колонії зміцнилися, розбагатіли. Виникли ще Нью Джерсі та Пенсильванія.

Бритиська корона спершу залишала американським колоніям повну незалежність, але побачивши, як вони багатіють та кріпнуть, забажала накласти на них руку. Оскільки так, як було і з нашими колонізаторами степу. Коли вони жоврили в боротьбі з татарами, полишали їх оусіди в спокон, а як побачила польська Корона, що козак

чина вже розбагатіла й почала вбиватися в око, забажала її приборкати й зібрати плоди її праці. Замажвала козаків різними обіцянками, користувалася їхнім віськовим мистецтвом, використовувала лицарський дух, а коли доходило до пороху, обманувала їх, не дотримувала слова й не збільшувала свій гніт.

Так було й з американцями. Бритиська Корона використала їхню силу ввійсти у війнах з Францією та Іспанією за Канаду та Флориду, а після перемоги замість обіцяної автономії стала ще більше обмежувати права колоніків.

Україна на утиски Польщі відповіла всенародним повстанням Хмельницького 1642, Америка відповіла всенародним повстанням "Союзу Синів Свободи" під проводом Джорджа Вашингтона.

Революціонери змусили британські окупаційні війська капітулювати під Йорктауном. Мир 19 квітня 1783 р. признав американським з'єднанням колоніям незалежність. Керлим президентом вибрано Джорджа Вашингтона. Він скріпив єдність 13-ти т.зв. "Старих Степів", вибудував їм віськову силу, дав основи внутрішнього порядку.

Так покладено підвалини З'єднаних Держав Північної Америки.

І в дальшому їх розвитку знаходимо багато спільного з історичним розвитком України.

Так, як на сході України стелилися багаті ґрунтами й звірем дики поля, куди поволі просочувалися українські переселенці, використовували хвилими пригоди для колонізації, так на заході США розгорталися багаті рівнини-прерії "дикого Заходу".

Великий "наступ на степ" українського народу тривав кілька століть.

У XII-XIV ст. наша колонізація досягла на півдні своєї тривалої межі /+++++/-далі починалоос "поле" безлюдний степ. Між Дунаєм та доном просочувалася кічова

Учитель марно оилкувався хлопців утихомирити.

Мочався біл. Нарівний і завзятий, бо Білів протязави був три роки старший і на голову видий. Біл програючи, вдарив переможця ножем в стегно. Цей вчинок і в тодішніх диких відносинах викликав обурення серед родичів. Хоч поранення було й не важке, діти рознесли чутку, що Біл забив товариша, і наш шибайголова втік. Цим закінчилися його студії.

САМ. ВДЯЧНІСТЬ ЧЕРВОНОШКІРНОГО.

Знов почалося життя повне пригод. Біл став траппером. Сам мандрував у наядикікі й найбільшійі закутки прерії, там полював, збирав футра й вів постійну боротьбу з диким звірем, бizonaми, Індієцями та різними волюцігами, що тікаючи перед законом пересувалися в західних горах.

Мостімо треба було бути на поготові, постійно вважати й бути готовим до бою. Продаж футер був нагородою за всі стражданья...

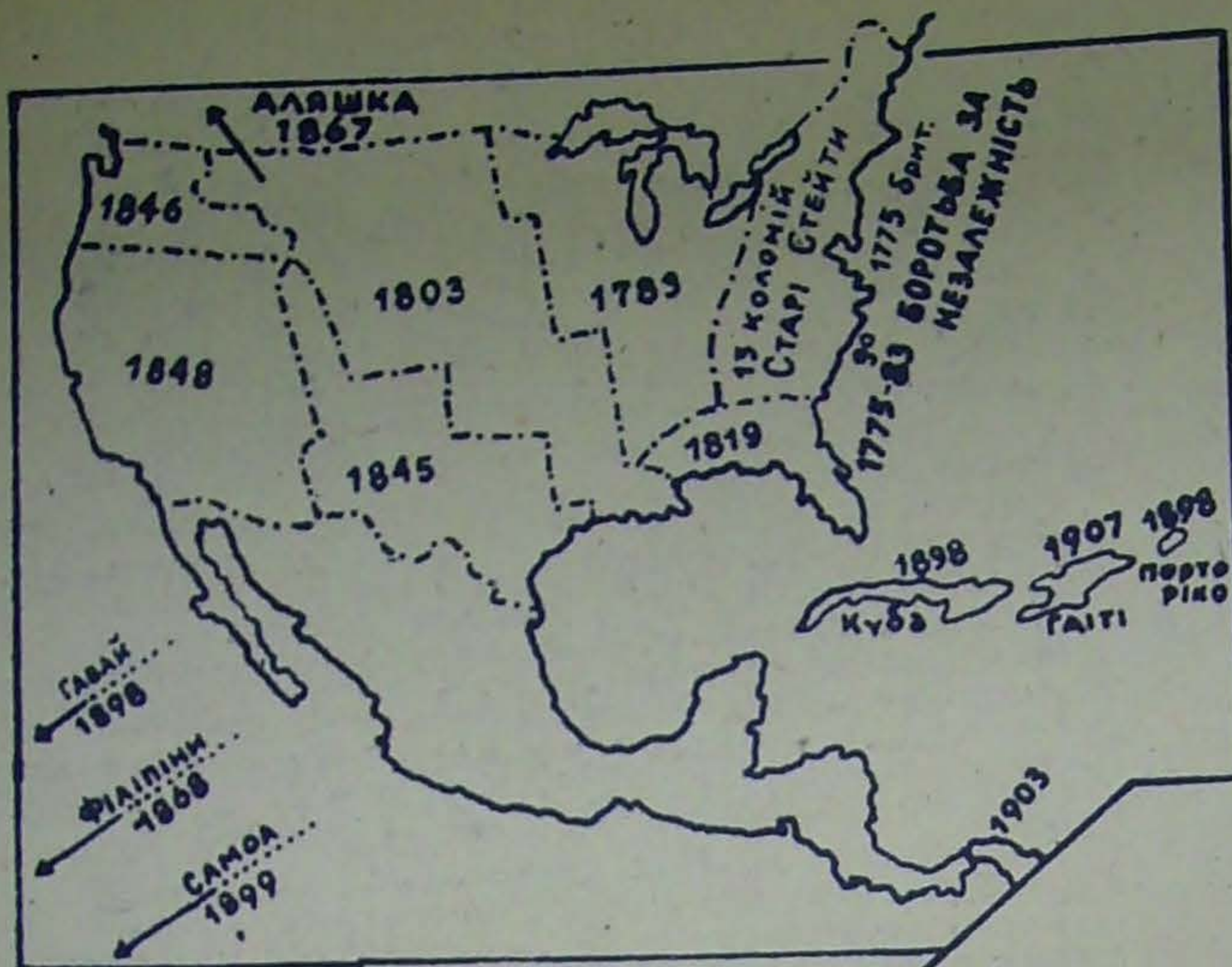
Доля не завжди до нього усмікалася. Якось, полюючи з товаришем, Біл упав й зламав собі ногу. Що робити? До найближчої оселі було сто миль. Треба було винести геройське рішення-залишитися в пустелі самому. Поки здоровий товариш поснішав за підмогою, бідний Біл зі зламаною ногою ліг в якийсь печері, куди його товариш насилу перетягнув. Залишив йому більшість харчів і полишив на ласку Богу.

Минали дні, важкі дні, найнебезпечніші в його житті.

На четвертій тиждні очікування, коли вже наш рамений міг поволі пересуватися, почув біля входу в печеру шарудіння. Підняв голову й побачив п'ять чи шість червоношкірих, що уважно приглядалися до "блідощкого". Біл зрозумів своє становище.

Знав, що надходить його остання хвилима, але хотів ще виграти час. Хоча й не покладав великих надій на милосердя Індієців, показав їм на ми-

людність-українські воєнно-промислові ва-
таги, що жили тут з ловів та рибальства. Но-
рмальний розвиток колонізації припинило
татарське лихоліття /-----/. Цей застій у
колонізації тривав майже століття, до по-
чатків XVII ст. Нові, корисні острівни для
заселення наддніпрянщини появились тоді,
коли вже в могутню силу зросла козацьчина.
Один з проявів відвічного змагання україн-
ського народу дістатися на південь, до жи-
тедайного моря. Козаки стали першими мешка-
нцями степу. Їх улюбленими теренами були
"уходи"-гірля дніпрових приток, де вони за-
ймались рибальством та довами.

В другій половині XVI в. ця мандрівка на-
селення вомлася в таку силу, що могла вже
організуватися в запорозьку Січ, що пере-
творила Козацьчину в лицарське військо, яке
могло сміло стати на сторожі наддніпрянсь-
кої колонізації /гляди стаття "лицарі де-
мократії", ст. 41./ Частина козаків уже ме

верталася до своїх городів, а залишалася в сте-
пу, осідала на дніпрових островах, по балках над
степовими річками. Суцільна колонізація опанува-
ла в 1640 р. нові простори /-----/, але в поза-
цел межах були ще малі хутори та зимовики на-
відважніших.

Повстання Богдана Хмельницького /1648/ за-
смування козацької держави спричинило новий
розвиток колонізації Наддніпрянщини.

Демократичний устрій і свобода соціальна
притягали в наддніпрянські землі ще більше на-
селення, як до того часу. ця колонізація пошир-
валася аж до самого занепаду Запоріжжя і в рр.
1770 доходила аж до Дону і Чорного Моря /-----/
Ми згадали про цей розвиток колонізації ук-
раїнських земель тому, що цілком амальогічно
відбувалася колонізація західних теренів пів-
нічної Америки.

І там непосидючі переселенці, приваблені з

гах, що він ранений. Індієць зі сміхом
відійшли. Біл не втрачав надії, бо Ін-
дієць, що остався на варті біля пече-
ри, знайшов він колись раненого й го-
лодного серед прерії й поділився то-
ді з ним своїми харчами.

Рухом прикликав його до себе й роз-
повів про колишню пригоду. Індієць ді-
єсно пригадав такий випадок. Порадив-
ся з товаришами й відтак повідомив,
що вони його не вб'ють, але що це єди-
на ласкавість, яку він з вдячності
може йому зробити.

Після цього червоношкірі пограбува-
ли все в печері й Білеві вдалося вря-
тувати лише те, що забезпечувало йому
життя на яких пару днів.

Залишився знов сам. Приблизно вира-
хував можливий день повороту свого
товариша й розділив харчі на десять
частин. Чекав...

Минули два дні, й нове нещастя. Поча-
лася страшна заверюха. Замело снігом
вхід до печери. Шож, доведеться загину-
ти живцем замуrowаним?...

Аж на двадцятьдевятій день свесі
самітності почув Біл гоміт свого то-
варина. Але був вже, бідолаха, такий сла-
бий, що не міг і відгукнутися. Внесли

його напів мертвого від утоми, голо-
ду, спраги й холоду.

ПІВНІЧ ПРОТИ ПІВДНЯ.

Почалася американська громадянська
війна-Північ проти Півдня. Біл хотів
вступити до війська. Та було йому ли-
ше п'ятнадцять років. Довелося зверну-
тися до своїх колишніх опікунів, Рас-
селла, Меджорса та Ваделя та попроха-
ти у них служби кур'єра. Шлях з Сен-
Джозефу до Сакраменту був розділе-
ний на кілька відтинків. На кінці ко-
жного відтинку була поштова станція
а між поодинокими саницями знаходи-
лися ще менші зупинки із запасовими
кінями. Кожного дня пакунок з листа-
ми відходив з обох
кінцевих міст. Вер-
хівець, що мав йо-
го везти, щосили
гнав коня до най-
ближчої ста-
нички, там пе-
рескакував на
свіжого коня
й продовжував
чвалати далі.
Так, ніде не
опиняючись, про-

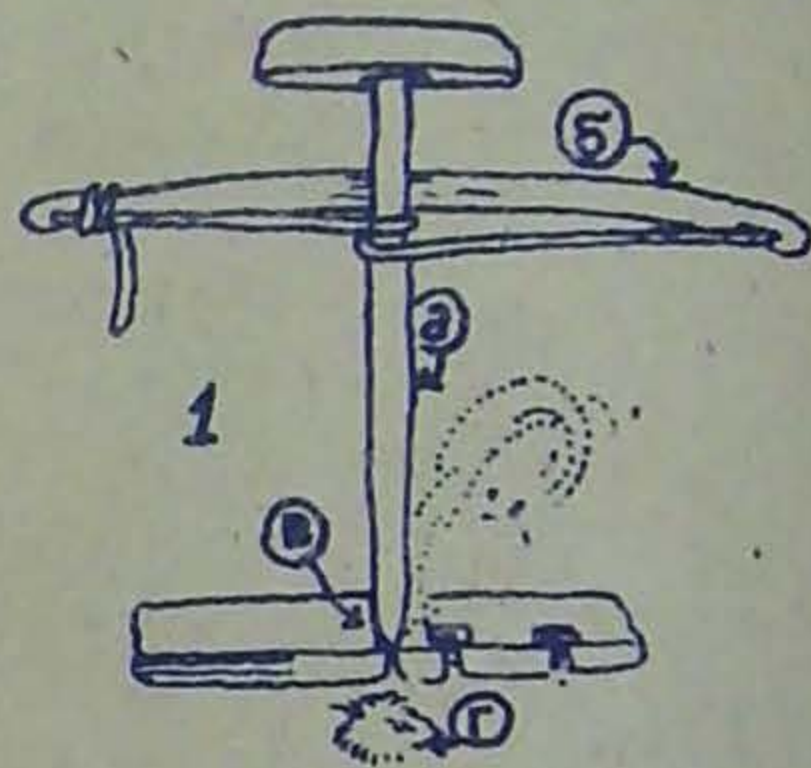

СКАРБНИЦЯ Ординного Терка

ІНДІЯНИ-первісна людність Америки, розселені по цілій Америці від Канади по Патагонію. В США є їх ще біля 350

тисяч. Творять одну расу, яку дуже часто називають червононожками не так від самої барви лица, як від червоної краски, якою вони залюбки малюються. Визначаються доволі високим ростом /160-170 см/, жовто-червоною, не раз як темнавою барвою лица, темним, жорстким волоссям, вистаючими вилицями, висуненою долішньою щогою й характеристичним орлиним носом. Етнологічно й що до мови розпадаються на значне число племен /понад 150/.

Індіани мали перед приходом європейців власну високу культуру, мають великий хист до мистецтва, ткацтва, виробів з дерева, шкіри й прикрас з пір'я. Із цієї скарбниці народнього мистецтва Індіани залюбки черпають пластуни особливо тому, що індіанські практики нас учать, як приміюючи найнеобхідніші засоби /міл, сокира/ можна досягнути найліпших і дослідів що до практичності та мистецької вартости виробу.

голову. Біл зіскочив з коня й розбішав ку звязав. Догадуєчись, що ~~назад~~ мусить десь поблизу мати коня, обіхав околицю, й справді натрапив на нього, поклав бранця поперек сідла й довіз до станиці.

Подібні пригоди сприяли поширенню Білевої слави й незабаром про нього говори в цілій Америці. Імя його стало остільки відомим, що коли він р. 1863 запропонував свої послуги Півднєві, дістав відразу місце особистого вістуну ген. Сміта. Той доручав йому найважливіші справи. Цілий період громадянської війни-це низка очадлушних геройських вчинків. Біл двамадцять разів перейшов ворожими лініями, непував з генералів Півночі таких у їх таборах й приносив звідти всі відомости, потрібні ген. Смітові. Інфармував про всі рухи ворожих військ. Преса не переставала про нього писати, а про його вчинки можна було читати у всіх газетах Півдня й Півночі. Коли переприв звільнення з військової служби, його слава дішла до алогей. Мав він на гадці відпочинок? Ні.

НАПАД НА ДИДЖАНС. ОГРАБОВАНІ БАНДИТИ.

Біл міг щесливо жити лише серед безкраїх американських простерів. Знов повернувся до Расаля, Мохорса та Веделя. Товариство відкрило перевіз подорожніх з Сем-Джозефу до Сакраменту. Кому доручити догляд за цєю лінією, як не Білеві, відомому по цілій Америці під назвою "The Scout" - найліпший розвідчик. І так почав Коді проїздити преріями Далекого Заходу на диджансі, шестернею коней. Платили йому не зле, а при тім мав нагоду показати свої характерні властивости - хоробрість і спритність. Комта постійно перевозила великі суми грошей. Індіанці й бандити постійно вешталися вздовж дороги, вичікуючи пригідну хвилину. Треба було невтомно бути на поготівлю. Котрогось разу, коли гронева скринька диджансу бу-

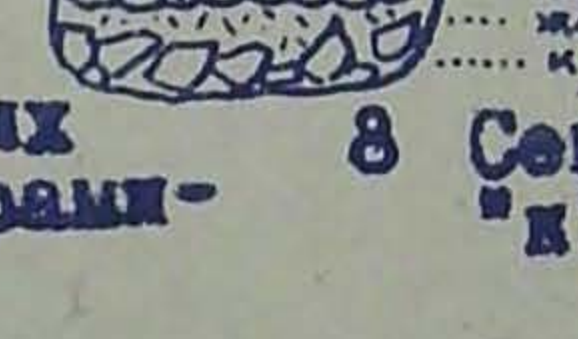
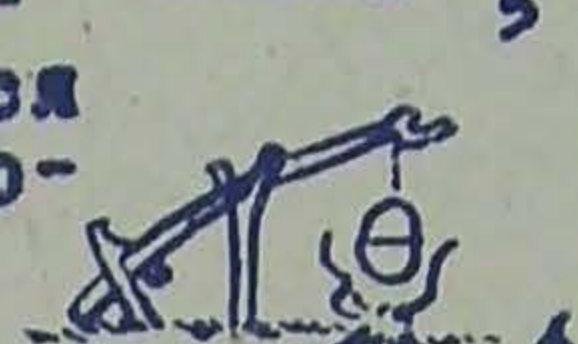
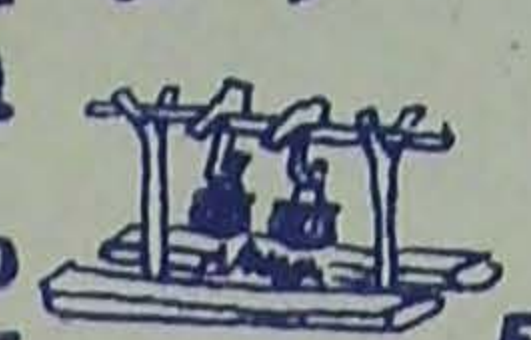
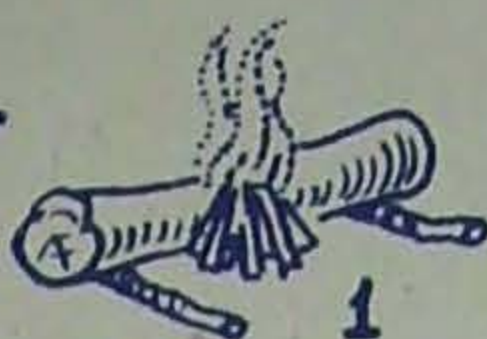
6 запалювання ІНДІАНСЬКОГО СІРНИКА.

ОГОНЬ БЕЗ СІРНИКІВ І крисало роздобував Індійни тертям. Винас для цього століттями випробованого приладдя /рис. 1./ Як ним користуватися, показує рис. 2. Веретено @ порушується при допомозі луку-двигуна @. Сухе дерево веретена прудко обертаючись в ллці запальника @ розпалюється й починає тліти. Від його жару запалюється губка @. Тліючу губку обвивається сухою травою, роздувається і коли трава запалає, від неї розпалюється т. зв. "ІНДІАНСЬКИЙ СІРНИК" - суха гилка приготована для шитку способом вказаним на рис. 4 та 6.

Цим "сірником" ще легко розпалити вогонь "піраміду" /рис. 5./

ТИПИ ВОГНИЩ вживаних Індіанцями та піонерами-

1-за колода-ви-вається на вітрі.

2-Ватра Ради або "пагода"-довго горить, дає тепло і світло.

3-Рефлектор або "ватра ледарів"-вживається вартівими. Не потребує великої уваги, може горіти цілу ніч. Поліна самі автоматично скоочуться до вогню, заледво догоряє поше редне.

4-Зірка або Індіанське вогнище -теж вживається вартівими. Поодинокі поліна поволі підсуюються до вогню в міру обгорання.

5-Б-Куравель для підвішення казанка.

6-"Шитка" для варення в кількох посудинах.

7-"Ватра Індіан племені

8 Сенека" для готування обіду з "кількох дань".

ла повна, спостеріг Біл, що між подорожними знаходяться два мандрівники з підозрливим поведінням. Став обережним. Його підозріння ще збільшилося, коли з невідомої причини не прийшов візник диліжансу. Пара слів, не обачно сказаних обома мандрівниками, цілковито вистарчили, щоб зрозуміти ситуацію.

Біл зразу зкомбінував собі плян дії. На дорозі вибрав пригідне місце серед степу й раптово спинився. Зліз з козел й почав удавати, що оглядає вісь возу. Гукинув підозрливих подорожних, щоб допомогли йому. Коли ті повиїзали з диліжансу, мавів на них пістоль й наказав підняти руки догори.

Відібрав у них зброю й позв'язувавши, поклав обох знов до диліжансу.

На найближчій станиці передав бранців варті й продовжував подоріж. Знав, що рента банди

чекає десь в засідці, тому відповідно приготувався. За якийсь час знов спинив диліжанс, порозпоривав подушки на лавках й позалишав у них гроші, що були в кишені. Потім спокійно вирушив далі.

Його предположення були правильні. Несподівано диліжанс оточили озброєні бандити з масками на лицах. Вимагали видачі скрині з гріними. Не вагаючись, Кодрі відповів їм, що якийсь два подорожні, що їхали диліжансом, використали хвилину, коли він їхав лісом й ограбували скарбницю та тікаючи, подаліше в гори.

Бандити ще не розпитували про подорожні й кинулися на впередки. Злякалися, щоб їхні спільники не втікли з гріними. Біл не після цього чинно привіз гроші на місце призначення.

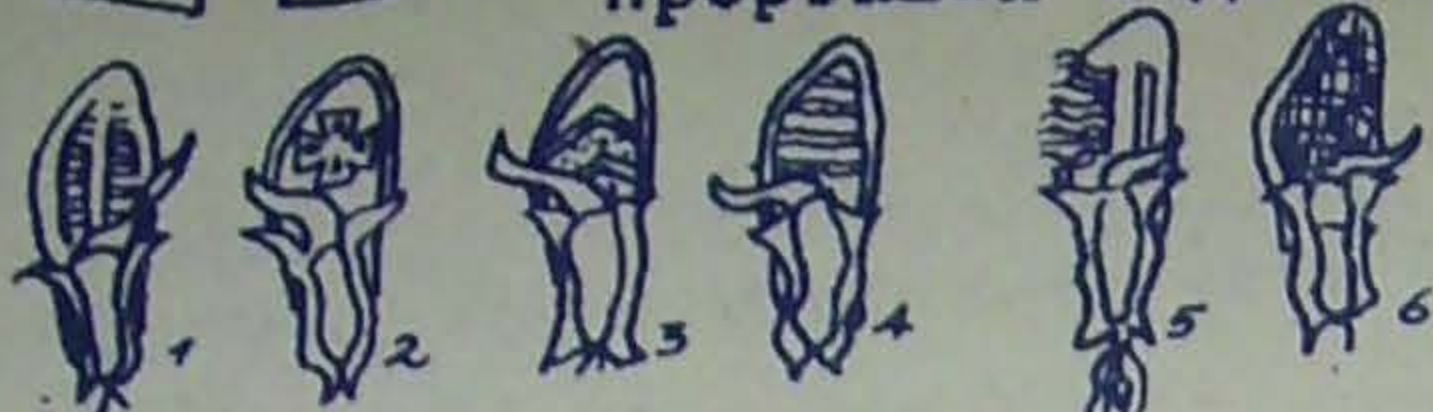
НА "БОЄВИМ ШЛЯХУ".

За якийсь час треба було припинити на якийсь час поштовий зв'язок через безладні рівнини Канзасу та негостинні скелі Скалистих Гір, бо Індіанці, роздратовані наливом "бліделиці" на Дикій Захід, стали на "бесвій шлях".

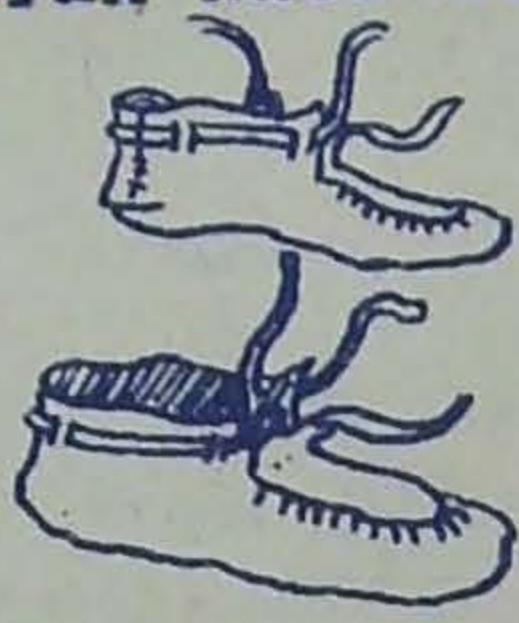
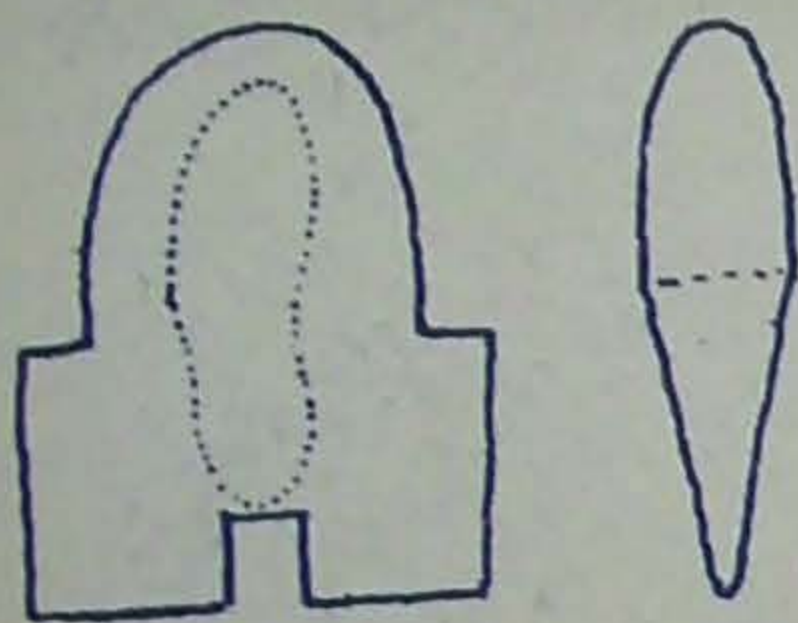
МОККАСІНИ.

1. Моккасіни прерійних Індіан.

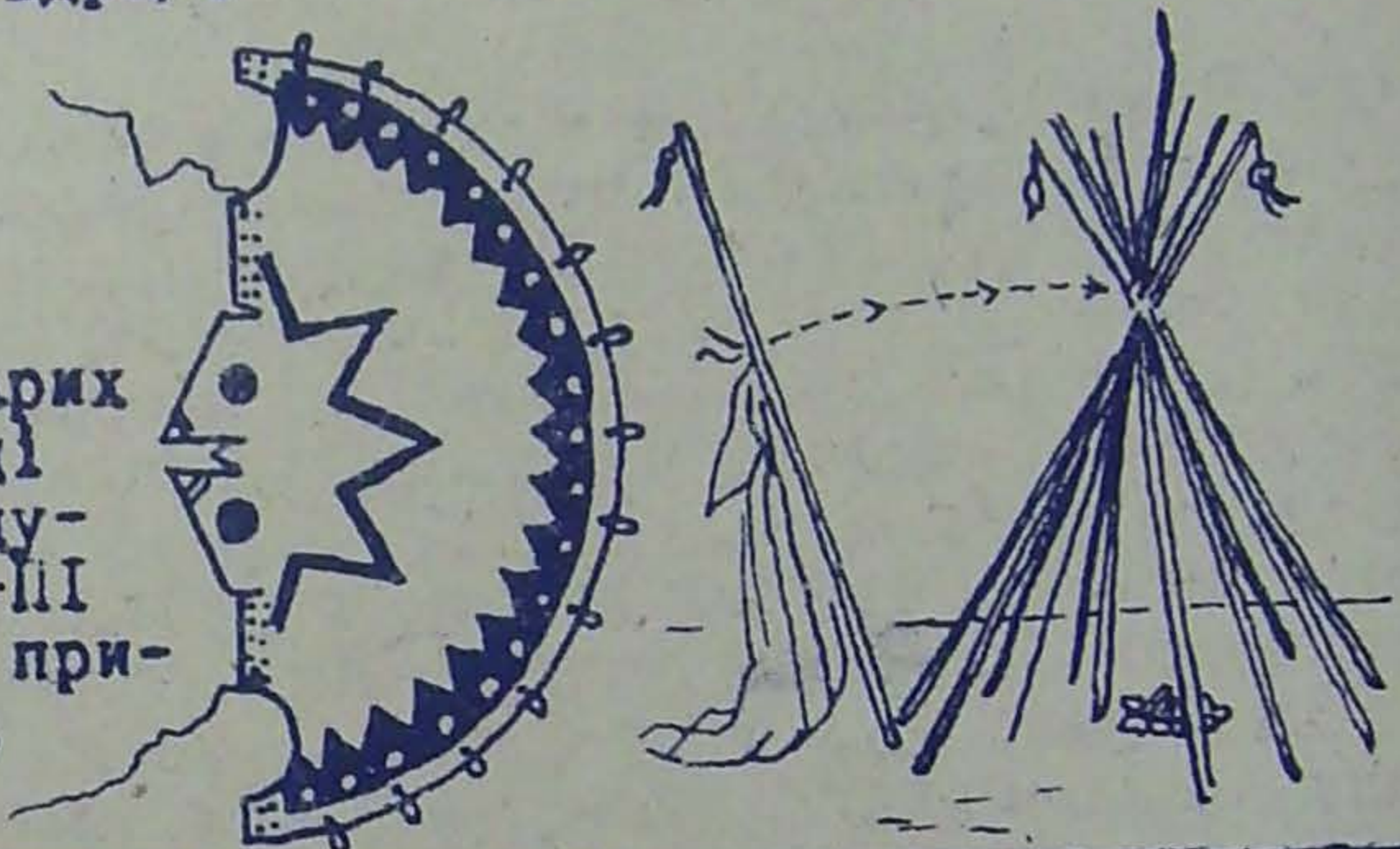
2-Моккасіни гірських та лісових племен.

Взуття Індіан - "моккасіни", є двох типів-моккасіни гірських племен і моккасіни племен прерійних-степових. Перші придатні для мандрівок в гори, на склястий терен, другі зручні на рівни-нах в терені вкритому травою. Крок в моккасінах легкий і нечутний, нога в них стає твердо й не сковзається. Прерійні Індіани прикрашають своє взуття вишивками або розмальовують /дивись зразки 1-6/. Кожен пластун може собі легко по долу чених зразках зладити легкі й вигідні моккасіни зі шматка м'якої шкіри або навіть з міцної матерії, сукна /стара ковдра/.

ШАТРО ТІ-ІІІ -спробуйте зі старих ковдр по долученому взірці пошити, розмалювати й збудувати індіанське шатро ТІ-ІІІ що являється характерною прикрасою пластових таборів.

Кілька років змагалися обидва племена завзято і вперто. Кілька експедицій регулярного війська було післано проти червоношкірих.

Наказь почалося нещасливою для американського війська операцією ген. Каста, що підступом попав в Індіанську засідку й втратив у бою майже все своє військо.

Треба було за цю ганьбу відплатити. Новий командувач перегрупував свої відділи, і щоб знов не потрапити в засідку, створив особливі відділи розвідників і провід над ними передав Білеві Коди. Тепер вже він був капітаном, принаймні офіційно, бо поза тим ціла Америка називала його інтимніше "Боффало Біл", в перекладі-Уілліам, ловець буйволів.

ЯК ОДЕРЖАВ КОДИ ПРИЗВИЩЕ "БОФФАЛО БІЛ".

Щоб не робив Біл Коди, чи то вже як поштовий кур'єр, чи провідник диліжансу, чи як трапер-ніколи не забував про свій улюблений спорт : полювання на бізонів-буйволів. Тут він придумав власний метод, що ріжнися від індіанського. Індіанки звичайно збиралися у великі ватаги, оточували череду й починали бити звіри, кори стаючи з його нерішучості. Бізони були заскочені й не знали, як вирватися з ко-

ла ловців.

Але цей спосіб вимагав найменше 50 ловців й був досить небезпечним. Коля якомусь буйволу пощастило прорватися колом Індіан, ціла черета кидалася за ним и тоді кіннотчик, що попадав їм на шляху був засуджений на смерть. Черета збивала його з ніг й затоптувала. Біл Коди придумав інший спосіб. Вислідивши череду бізонів, заїздив конем збоку, чва-лав вздовж череди й пострілами з карабіни чи пістоля клав звіря.

На перший погляд, це дуже просто, але в дійсності це дуже складна справа: буйвіл визначається надзвичайно густою шерстю й твердою шкірою, лише постріл в око може його забити.

Біл Коди ніколи не стріляв даремно звіря. Але одна

Укінчає на ст. 496

є двох ти-
н і мюка-
нх. Перші
ори, на ска-
на рівни -
. Крок в мо-
ога в міх

своє взут
ть / дивись

ко по долу
вигідні
шкіри або
а / стара

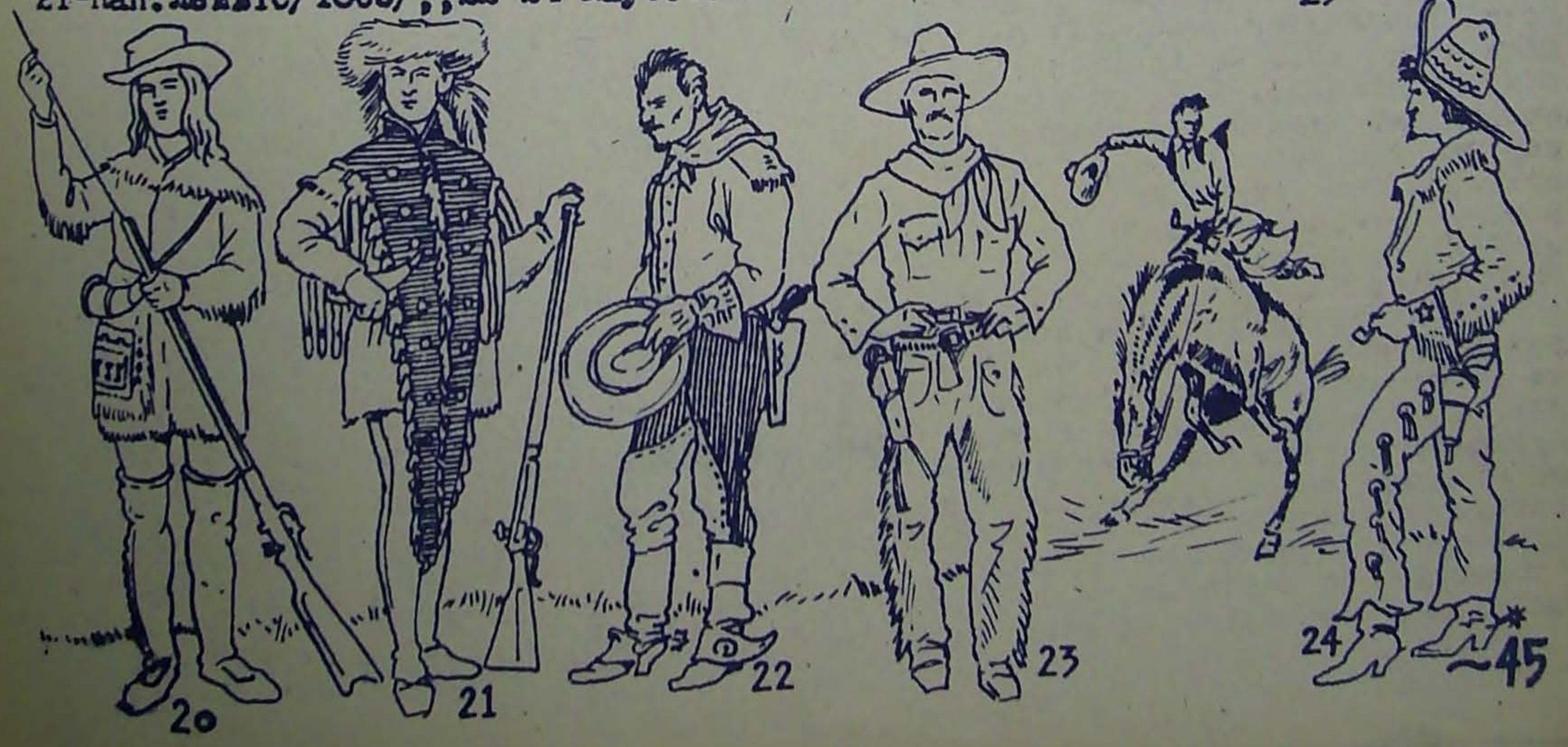
гав най-
осить не-
буйволу
дом Інді-
за ним
адав їм
на сьє-
з ніг і
идумав
череду
боку, чва-
стрілами
лав звіря.
духе пре-
духе скла-
часться
ть

вплив дикообраза, що в новіших часах все частіше заміняєть-
ся шкляними перлами. З поширенням європейських впливів за-
міняли Індіанці поступово шкіряну ношу одією з тканин, збе-
рігали лише старий покрив. До прикрас належало ще і накісто
з зубів медведя-гірля. Майже всі племена опріч того розма-
льовували собі лице і тіло кольоровими глинами, що мало релі-
гійне та військове значіння.

Ноша перших колоністів теж переважно шилася зі шкіри та
була пристроєна до мандрівного життя серед дикої природи.
Була проста, вигідна і практична. Широкі криси капелюхів були
не лише заслоною для очей, але і служили для того, щоб на них
зачіпалася петля лямпа/аркана/, колиб хтось незароком хотів
власника капелюха впіймати на аркан.

До рисунків: 1-Індіанець племені Ота, 2-Дожон, 3-північного плем.
4-Квії, 5-з Канзасу, 6-з Небраски, 7-Сіукс, 8-Ірокез, 9-Маскакі,
10-лисий Індіанець, 11-Ватажок пл. Дакота, 12-ноша до "танцю бі-
зона, 13-північне плем., 14-Жінка пл. Каюа, 15-жінка з кордонів
Канади з "коліско", 16-жінка пл. Дакота, 17-жінка пл. Гадючих
Індіанців, 18-пл. Квії, 19-жінка пл. Ота, 20-Ватажок пл. Мауні,
21-Нап. Леквіс/1805/, 22-24-Ваубой. 20-Траппер.

43

20

21

22

23

24

25

В Киє в мандріжках по США читач довідався, що населення Північної Америки складається тепер переважно з переселенців з Європи, а то різних національностей, з яких кожна принесла до Америки з дубов'ю до своєї первісної батьківщини й національну ному свого народу. Тому, коли говоримо про американську моду, маємо на увазі ному первісного населення Америки-Індіанців та ту моду, яка з практичних міркувань вживалася всіма колоністами, - нота тралперів та каубоїв. В цих костюмах виступають і америнанські скаути, коли хочуть на міжнародних з'їздах показати фольклор своєї батьківщини.

На доданих рисунках ви бачите одіг різних американських індіанських племен /рис. 1-19, 25/ та одіг вживану першими європейськими колоністами /20-24/.

Індіанці, як мисливецький нарід, вдягалися переважно в шкіри впольованого звіра, головне оленя. Зі шкури були сорочки, штани / -властиво дві окремі халосні, до як і в Європі до 1400 року, надівалися кожна окремо й прив'язувалися до пояса/, замість киреї вживали позбавлені шерсті шкіри бізонів, на зовнішній стороні по мистецькі розмальовані. На ногах були шкіряні "мокасінні" /на зразок наших гуцульських постолів/. Голову прикрашали різні оздоби з пер хилих птахів, переважно орлів, та кучма волосся при значена для "окальпу". У

/докінчення з ст.30./

дентство систематично підготовляєть- ся до завдань скаутських провідників. Професори й професорки скаутінгу є в постійнім контакті з скаутським про- водом: дають йому теоретичні вказівки й користають з його практичного дос- віду.

Як виглядає приїхав умовах праця в скаутських гуртках? І тут помітний американський народний характер. Аме- риканські впорядчачки й провідники і- дуть на курси, там совісно підготують- ся-і совісно беруться до діла. А тому до всі вони проходили підготовку в якомусь центральному курсі, діяльність всіх відділів координувана: провідни- ки не додають майже нічого власного, характерного.

На загаль скрізь велику увагу зверта- ється на формальности. На сходинах всі приходять в однострої. Сходинах почи- наються скрізь однаково: марш довкола домівки, скаути, відтак, стають підковою, відзначені скаути приносять державний прапор й прапорець відділу, салют пра- порам, повторення скаутської присяги, законів, проголошення чергового скаут- ського гасла, відспівується гимн. На закінчення всі стають в коло й співа- ється пісня *Day is done, gone the sun...* /міжнародна скаутська зоря/.

Подібний церемонія дотримується при всіх скаутських імпрезах.

Сходинах розпочинаються цілим від- ділом, відтак гуртки розходяться по своїх кутках /кожний гурток має в домівці свій пестивий закуток/ й там вичують різні скаутські дисци- пліни. Переважно гутують до скаут- ських іспитів. Відтак знов спільно цілим відділом граються, співають та відбувають різні змагання. Є ще одна характерна особливість американських скаутських сходинах - це *stories*, казки для малих і для великих. Коли провід- ник вміє добре розповідати, то відділ готов піти за нього в огонь і у воду. Зранку-і до цього підготовляють на університеті.

Прогульки характерні тим, що дуже мало ходиться. Дешеві авто цілком по- сували Американців-підлягли цьому й скаути. На прогульки їздять автобусом або потягом, в природі трохи побав- ляться, дось трохи печуть на огні, тро- хи спостерігають природу-й відтак до- дому-знов потягом або автобусом.

Таборування ні в чім майже не по- дібно на наше таборування. Є багато сталих таборів з центральними будів- лями, кухнею, їдальнею. Шатра з під- логом вже стоять готові, як мо-

лодь приїздить. В шатрах залізні лік- на, вода з водопроводу, деколи й ма- ни та зарядження з теплом і холодною водою. Одже табори типу ІВКИ чи ІМКИ. Це стандарт американського таборуван- ня, що його перебрав і скаутінг.

Бракує в американських скаутських таборах ще один виховничий засіб: фі- зична праця. В таборі все роблять на- шмиї люди /кухар, прибиральниці/.

Як бачимо, не дає американський та- бор тої насолоди від власної праці, по- чуття боротьби з природою та радости з самовистарчальности, які дають наші сталі табори, не кажучи вже про ма- дрівні.

Загальне враження від американське- го скаутінгу таке: рух ріс дуже швид- ко в мир. Провід був зайнятий головно організаційними питаннями й не мав мо- жливости послідовно прогнблявати ідеї скаутінгу в приміненні до місцевих по- треб та не мав змоги шукати власних шляхів. Лише перед Другою Світовою Вій- ною почали робитися в цім напрямку де- які спроби, але війна відсунула їх на пізніший час.

Мовчанка в деяких випадках буває таким самим гріхом, як і брехня.

Конфуцій.

ВПРАВИ ЛАРІАТОМ

Коротке лясце /аркан/, т.зв. ларіат, мусить бути з дуже гнучкого мотуза, завтовшки біля 12 мм. Мотуз мусить бути плетений /не кручений/ і закінчений металевим "очком". Мотуза не можна жувати ні до чого іншого і необхідно за ним постійно доглядати /змазувати товщем/ та завжди тримати порядно звиненим. Щоб ларіат кружляв довкола нас як "криноліна" треба, щоб порушувалося лише пальцями, а над головою розкручувалося п'ястком, не цілою рукою. Мотуз повинен кружляти рівномірними колами.

ТАРІЛКА - Пробуй спочатку розкрутити лясце перед собою в т.зв. "тарілку". Мотуз описує правильні кола наслідуючи рухи п'ястука. Розкрути його по можливості якнайширше і уважай, щоб мотуз рухався в правильних кругах рівномірно. Коли хочеш коло зменшити, крути помаліше і притягай мотуз до себе лівою рукою, між тим як права рука утримує мотуз в первісному стані. Коли хочеш знов коло поширити, попускай мотуз поміж пальцями і поволі розкручуй в більше коло. Напрямок кружляння звичайно йде проти напрямку руху годинникової стрілки.

Добре однак навчитися крутити в обох напрямках. Мотуз має кружляти в положенні поземі. Ця площа є під прямим кутом до осі, що пробігає між рук і землею.

ЩИТ - Коли хочемо крутити ларіатом в площині доземі і витворити так "щит", треба поступово піднімати коло і крутити по можливості якнайвище, але спокійно. Кожного разу, коли "очко" летить вгору, треба попускати мотуз.

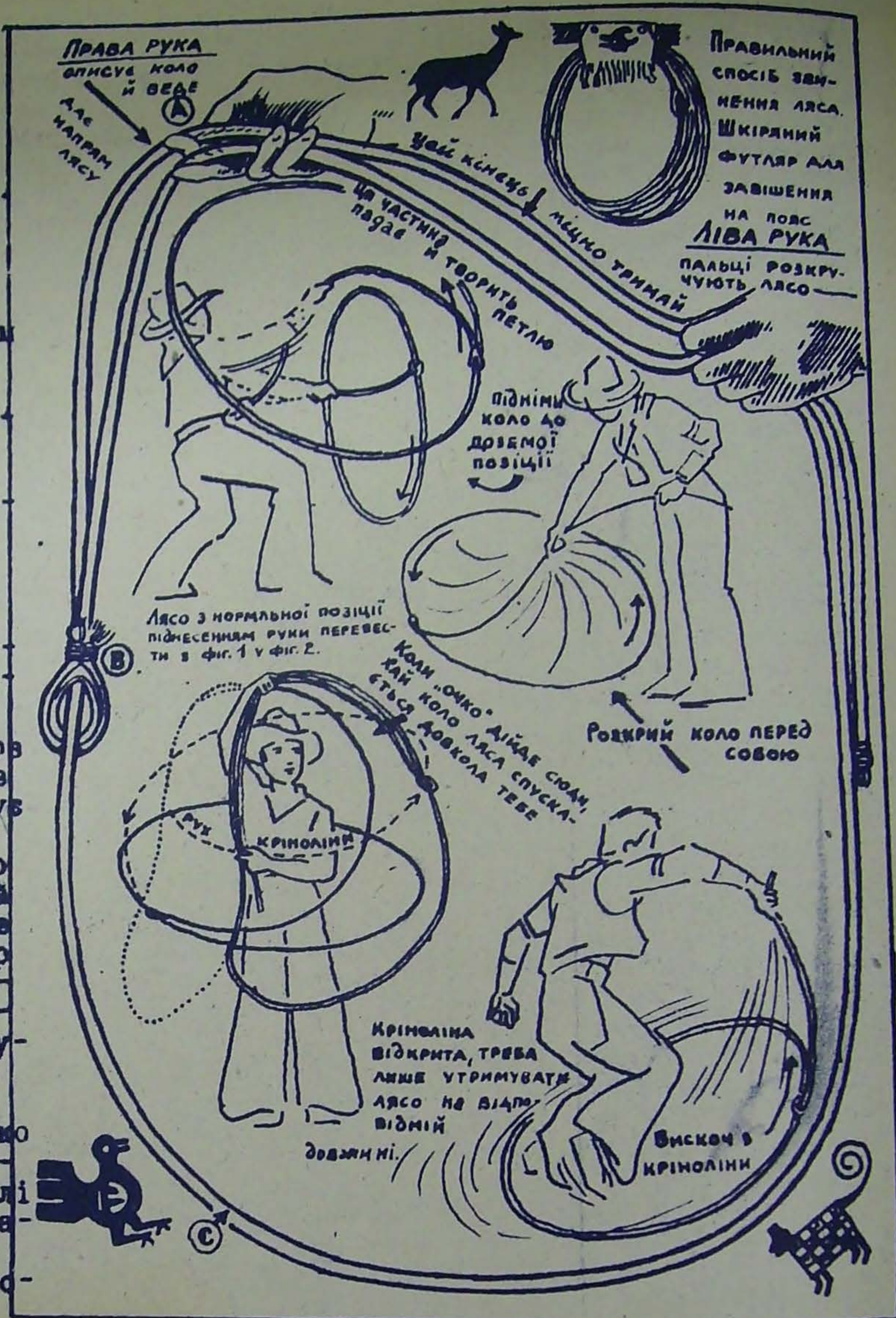
СКОК В ТАРІЛКУ - Поволі викручуй перед собою тарілку і коли мотуз вже зовсім спокійно опи-

суює коло, вскоч в приготовану таким чином "криноліну" легким кроком не перестаючи однак при тім викручувати ларіатом.

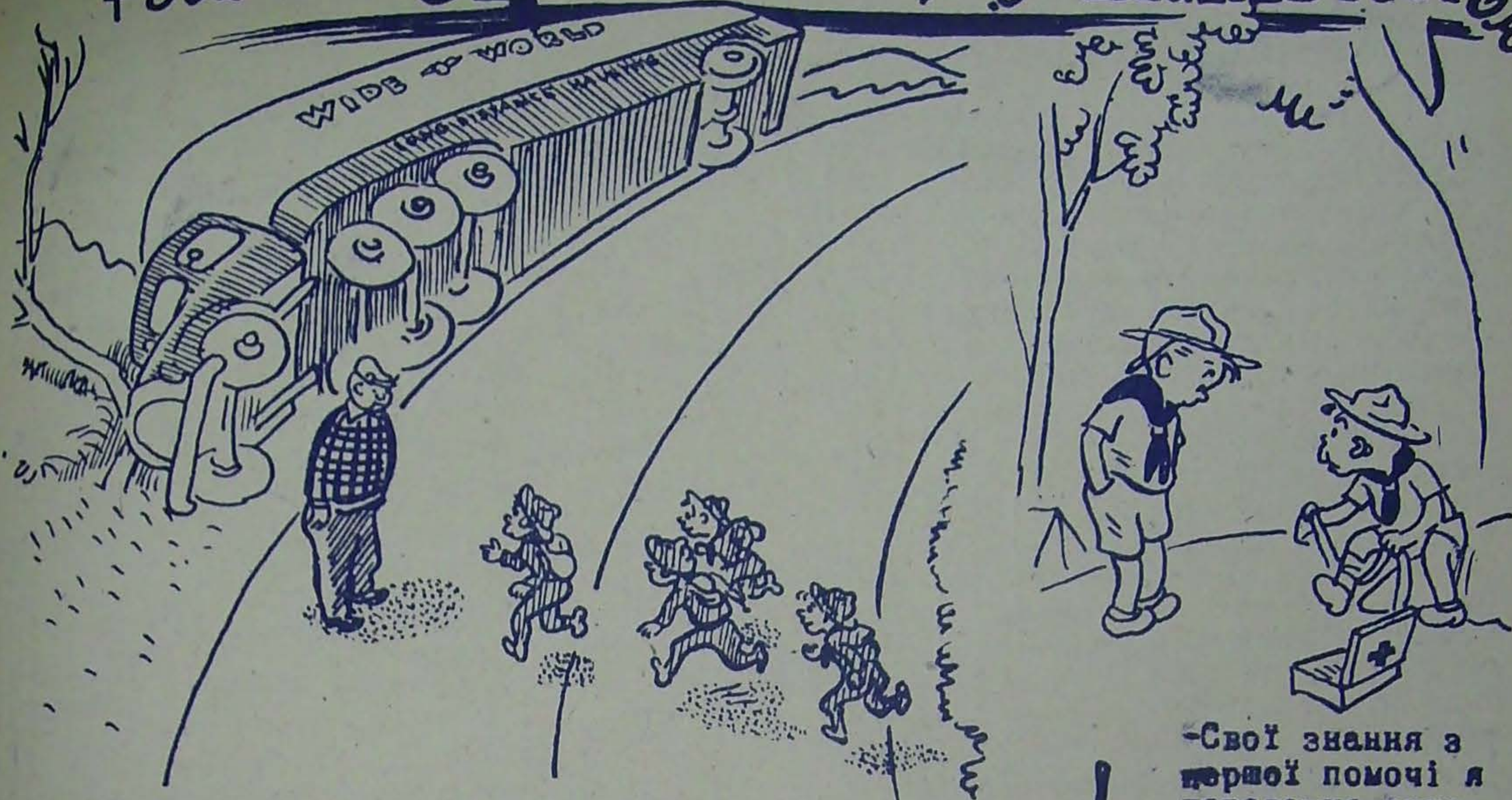
СКОК З КРИНОЛІНИ - Крути криноліну довкола себе, зберігай абсолютний спокій і в мент, коли "очко" пролітає перед тобою, вскоч з кола і рівночасно старайся "очко" рівномірним рухом відвести якнайдалі від себе.

Це все вправи американських кавбоїв-вої воїни вимагають великої спритності і скріпляють м'язи і нерви. Не забувайте, що рух мотузу починається від "очка" і є результатом кривої, що її робить "очко". Не крути ніколи швидко або нерівно.

Криноліну можна теж розкрутити над головою, але то вправа дуже важка. Переходимо до неї із фігури "щита" піднесем лясце "очко" над головою.

Роланд Соє Сміється з Шлястклом

- Можемо ми вам чимось допомогти?...

-Свої знання з першої допомоги я переважно використовую на самому собі...

- Це, братіку, не штука, але поспробував би він зав'язати моряцький вузол...

-Якщо це дійсно знаки морзе, то це надзвичайно інтелігентний птах.

Правильний спосіб зв'язування лясця. Шкіряний футляр для зв'язування на повсякденні розкриття лясця.

перед об'єктом

ном "кріпдиче при сола себе, коли "очко" рівночасно двести як-ів-всі до-ріпляють вузу почи-ривої, но цю або по-головам, мо до маї а" над го-

БОФАЛО Біл/докінчення з ст. 43/
пригода спричинилася до того, що
це призвіще ще більше поширило-
ся по Америці. Біл Коди мав кон-
курента, що називався Бофало Біл.
Одного разу цей конкурент викли-
кав Біла Коди на двобій: хто по-
ложить більше звіря. Обидва ловці
в той час працювали при будуван-
ню трансконтинентальної залізни-
ці, що мала сполучити Нью Йорк з
Сан Франціско. Тисячі робітників
працювало на цій величній будів-
лі. М'ясо для прохарчування поста-
чали цілі ватаги мисливців, що до
них належав і Бофало Біл та Біл
Коди. Останній прийняв визов сво-
го конкурента.

Постановлено, що свої сили ви-
пробують на першій череді бізо-
нів, що зустрінуться в прерії. Ко-
жний ловець може полювати своїм
методом. Після полювання пораху-
вали здобич. Коди вбив 30 бізонів,
його конкурент 23. Змагання повто-
рили. На цей раз Коди стріляв із
дяги без сідла і без вуздечки. Вбив
17 буйволів, противник 14. Від тої
пори ще ніхто не сумнівався, що
дійсним "Бофало Білем" є Коди.

Ще не одним відважним вчинком
вславився полковник, і коли поряд-
ок і відносний спокій запанував
на "Дикім Заході" Америки, неспо-
кійний дух скаута спонукував Бі-
ла до пригод на іншій полі. Він за-
хопився летунством. Тоді ще літали
лише поодинокі очайдухи й на лі-
тання дивилися як на цирковий фо-

кус. Найбільший цирк в Америці-Барнума
прийняв Бофало Біла, як літуна і зпри-
митивним й непевним літаном тодішніх
часів наш полковник обїздив усю Амери-
ку й завітав був навіть до Європи.

Коли помер найбільший скаут Америки,
був йому влаштований "народний похорон"
й його тлінні останки поховано там, де
улюблені його прерії, що стеляться від
Міссісіпі через Канзас аж до підніжжя
величких Скалистих Гір — кінчають-
ся. На гірським узбіччю стоїть простий
зруб-музей. Тут переховуються предмети,
якими користувався Буфало Біл. Тут йо-
го рушниця "Люкреція Борджія", з якої
він застрелив понад 4000 буйволів.

Трохи вище над зрубом-могила скаута.
Простий камінь, над ним сосна, а з під
неї стелиться недоглядна прерія.

100.000 відвідувачів річно приходять
поклонитися пам'яті славного розвід-
чика. Доглядач за могилою Джон Бейкер,
колись один з найліпших стрільців Бо-
фало Біла, тепер старенький дідусь, роз-
повідає, що більш ніж половина відвіду-
вачів-пластунів. Та й не дивно.

Джордж Тердоне.

- "Чи смію просити
до танцю ..."

Історичний Календар

ЛЮТИЙ

- 7. 1933 - помер український артист Микола Садовський.
- 14. 1897 - помер письменник Панько Куліш.
- 20. 1054 - помер Великий князь Ярослав Мудрий.
- 24. 1608 - помер князь Константин Острожський.
- 27. 1664 - розстріляний полковник Іван Богун.

СТОРІНКУ РОЗВАГИ й розвязки загадок і завдань з другого числа ПЛАСТУНА бу-
де поміщено в наступнім числі.

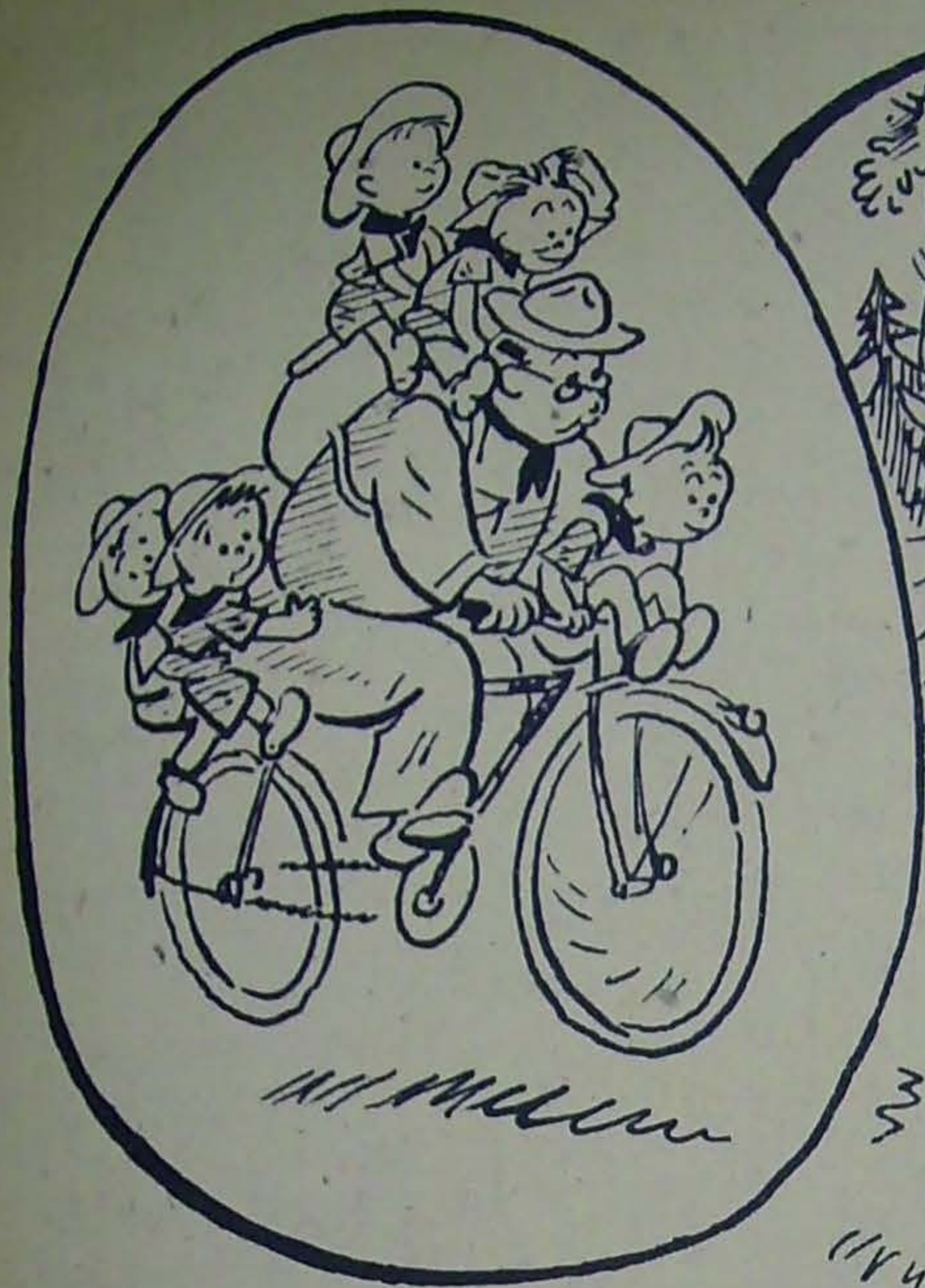
Видає Українське Пластове Видавництво в Аугсбурзі. - Редагує Колегія.

Responsible for all Mariquita-Hryhorijiv M.

Адреса Редакції: "PLASTUN-SCOUT" - Somme Kaserne - Augsburg

Printed with the permission of UNRRA.

Барна
і зпри-
дішніх
о Амери-
пи.
мерики,
охорон
там, де
ся від
дніжкі
нчають-
ростий
едмети,
ут ко-
якої
ів.
скаута,
в під
іходить
від-
йкер,
ів Бо-
ь, роз-
двіду-

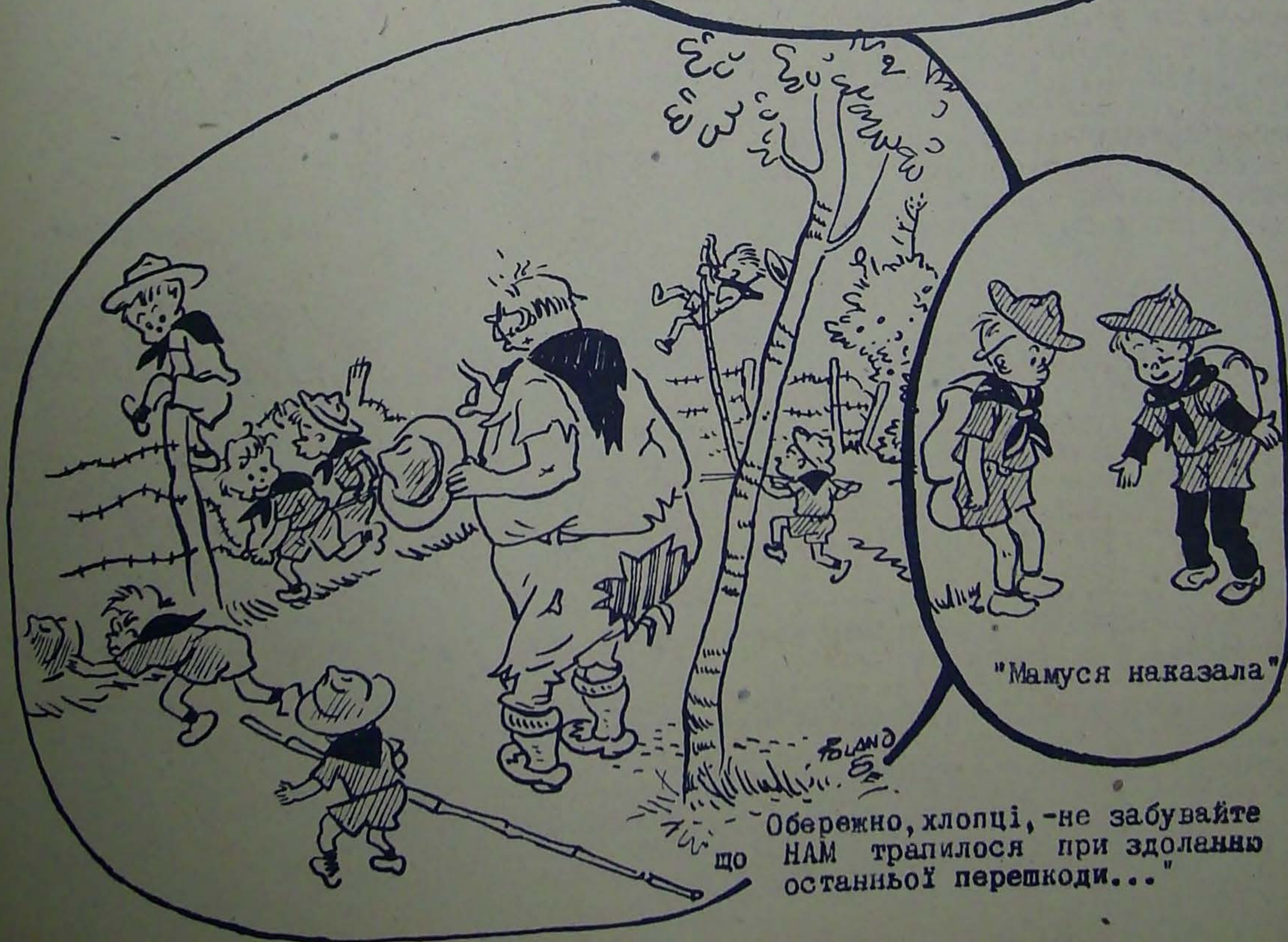
Це найліпша нагода випробу-
вати знання першої допомоги...

росити

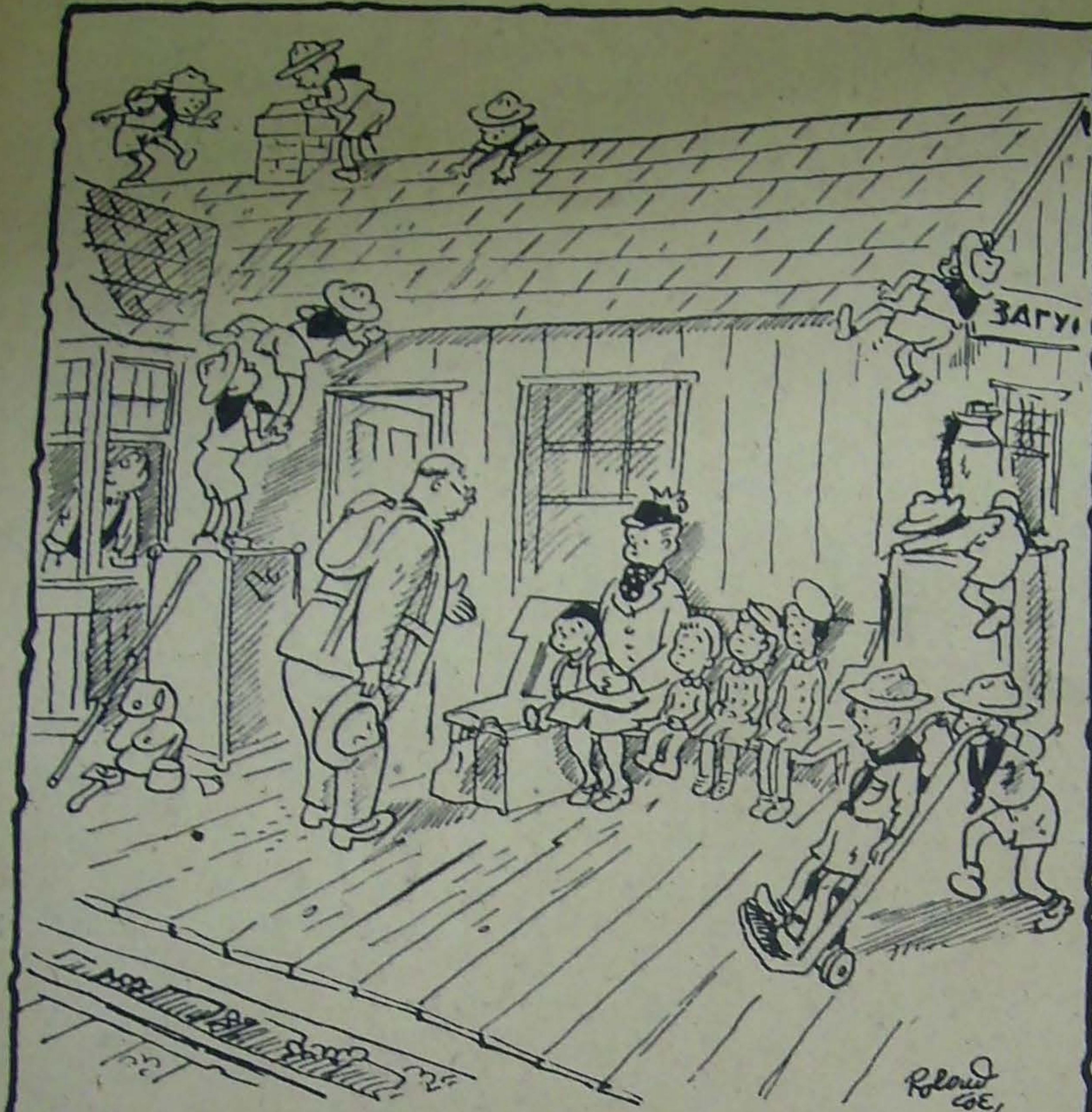
ий

СТУНА бу-

"Мама наказала"

Обережно, хлопці, - не забувайте
що НАМ трапилося при зодоланню
останньої перешкоди..."

-Вибаачте, добродієко, але яким чудом ви цього досягнули...?

